

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-135/17-6

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Sanje Štefan, predsjednice vijeća, Borisa Markovića i Blanše Turić, članova vijeća, te više sudske savjetnice Jadranke Jelić, zapisničara, u upravnom sporu tužitelja H. Š. iz Z., protiv rješenja tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, Z., klasa: UP/II-008-07/17-01/222, urbroj: 401-01/04-17-4 od 12. lipnja 2017., radi prava na pristup informacijama, u sjednici vijeća održanoj 31. kolovoza 2017.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, klasa: UP/II-008-07/17-01/222, urbroj: 401-01/04-17-4 od 12. lipnja 2017.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem odbijena je žalba tužitelja izjavljena protiv rješenja Županijskog državnog odvjetništva u Zagrebu, broj: PPI-DO-2/2017 od 20. ožujka 2017., kojim je odbijen zahtjev za pristup informacijama temeljem odredbe članka 23. stavka 5. točke 4. Zakona o pravu na pristup informacijama („Narodne novine“ 25/13. i 85/15. – nadalje u tekstu: ZPPI).

Tužitelj u tužbi u bitnom navodi da je prvostupanjskim rješenjem odbijen njegov zahtjev za pravo na pristup informacijama, a rješenjem tuženika njegova žalba protiv tog rješenja odbijena. Nadalje ističe da premda je u obrazloženju rješenja navedeno da je proveden ispitni postupak, da to nije učinjeno pa u tome nalazi da je počinjena povreda pravila postupka jer je u povodu žalbe tuženik utvrđivao činjenično stanje sukladno članku 115. stavka 3. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“ 47/09.- nadalje u tekstu: ZUP), a tužitelju prethodno nije omogućeno o tome se očitovati. Smatra da su time povrijeđene odredbe članka 30., 51. i 52. ZUP-a. Uz to navodi da je od ostalih državnih odvjetništava dobio pravovremene i potpune informacije koje je i u ovom slučaju tražio, iz čega proizlazi suprotno navodu da takva informacija postoji. S tim u vezi smatra da rješenje nije obrazloženo pa predlaže da se nakon održanog ročišta donese presuda kojom se poništava rješenje tuženika i rješenje tijela prvog stupnja.

Tuženik u odgovoru na tužbu navodi da je osporenim rješenjem detaljno obrazloženo koje su

informacije državna odvjetništva obvezna voditi sukladno važećim propisima uz detaljno navođenje propisa temeljem kojih se rješava ova upravna stvar, pa nije osnovan prigovor da rješenje ne bi bilo obrazloženo kako to nalaže odredba članka 98. stavak 5. ZUP-a.

Kako je u postupku utvrđeno da državna odvjetništva ne vode informacije na način kako to tužitelj traži to je po ocjeni tuženika pravilno odbijen zahtjev tužitelja jer se ne radi o informaciji kakvu ima u vidu odredba članka 5. stavka 1. točke 3. ZPPI-a. To što su pojedina državna odvjetništva tužitelju izrađivala tražene informacije, iako to nisu bila dužna, ne dovodi do zaključka da je u konkretnom slučaju prvostupanjsko tijelo dužno postupiti na isti način.

Smatra neosnovanim navode tužitelja glede provođenja ispitnog postupka jer je prvostupanjsko tijelo neposredno rješavalo ovu upravnu stvar. Predlaže tužbu i tuženi zahtjev odbiti.

U skladu s odredbom članka 6. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine" 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17. dalje: ZUS) tužitelju je dostavljen odgovor na tužbu koju je dostavio tuženik.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Prema odredbi članka 5. stavka 1. točka 3. ZPPI informacija je svaki podatak koji posjeduje tijelo javne vlasti u obliku dokumenta, zapisa, dosjea, registra, neovisno o načinu na koji je prikazan (napisan, nacrtani, tiskani, snimljeni, magnetni, optički, elektronički ili neki drugi zapis), koji je tijelo izradilo samo ili u suradnji s drugim tijelima ili dobilo druge osobe, a nastao je u okviru djelokruga ili u vezi s organizacijom i radom tijela javne vlasti.

Iz podataka spisa predmeta, dostavljenih sudu, proizlazi da je tužitelj od tijela javne vlasti zatražio da mu se po kvartalima za razdoblje 2014., 2015. i 2016. godine dostave informacije koliko je tijelo javne vlasti zaprimilo pritužbi/zahtjeva o davanju obavijesti o poduzetim radnjama povodom kaznene prijave ili dojave o počinjenom kaznenom djelu, koliko je puta viši državni odvjetnik naložio nižem državnom odvjetniku da podноситelju pritužbe dostavi zatraženu obavijest o poduzetim radnjama, koliko je puta viši državni odvjetnik naložio nižem državnom odvjetniku da u primjerenom roku poduzme radnje koje je trebalo poduzeti. Nadalje, zatraženo je da se po kvartalima za razdoblje 2014., 2015. i 2016. godine dostave informacije o tome koliko je tijelo javne vlasti donijelo odluka povodom kaznene prijave ili dojave o počinjenom kaznenom djelu koje je zaprimljeno u određenom kvartalu u roku i) do 6 mjeseci ii) u roku 6 do 12 mjeseci, iii) u roku preko 12 mjeseci ili iv) uopće do 31. siječnja 2017. godine nije donijelo odluku te v) u koliko je slučajeva viši državni odvjetnik donio odluku kojom nalaže donošenje odluka u određenom roku.

I po ocjeni ovog Suda pravilno je zaključio tuženik kao i prvostupanjsko javnopravno tijelo da se radi o zahtjevu za izradom analize postupanja i donošenja odluka državnog odvjetništva u određenom razdoblju koji se sukladno naprijed navedenoj odredbi Zakona, ne može smatrati informacijom. Naime, za predmetnu upravnu stvar je bilo odlučno utvrditi da li zatražena informacija kao takva postoji, jer tijelo javne vlasti nema obvezu grupirati podatke prema vrsti ili nekom drugom kriteriju te nije dužno poduzimati radnje prikupljanja podataka radi stvaranja nove informacije koju već ne posjeduje, već je dužno omogućiti pristup već gotovoj i postojećoj informaciji.

Slijedom navedenog pravilno je odbijen zahtjev tužitelja sukladno odredbi članka 23. stavka 5. točka 4. ZPPI prema kojoj će tijelo javne vlasti rješenjem odbiti zahtjev ako se traži informacija koja se ne smatra informacijom u smislu članka 5. stavka 1. točke 3. ovoga Zakona, o čemu se u konkretnom slučaju radi.

Nadalje, neosnovana je tvrdnja tužitelja da bi tuženik učinio povrede pravila općeg postupovnog zakona, ZUP-a. Ovo iz razloga jer je tuženik ocjenjivao zakonitost rješenja tijela prvog stupnja te nakon razmatranja zahtjeva tužitelja i provedenog prvostupanjskog postupka citirajući mjerodavne propise pravilno ocijenio da je postupak proveden sukladno propisima citiranim u

obrazloženju osporenog rješenja te dao valjane razloge, koje prihvaća i ovaj Sud, prema kojima ono što tužitelj traži nije informacija kakvu ima u vidu naprijed navedena odredba članka 5. stavka 1. točke 3. ZPPI, jer tužitelj u suštini traži od Državnog odvjetništva obradu određenih podataka a ne informaciju koja kao takva postoji.

Slijedom navedenog nije došlo do povrede odredaba Zakona o općem upravnom postupku na koje se tužitelj poziva.

Konačno, tvrdnja tužitelja da su mu neka državna odvjetništva izrađivala tražene informacije nije od utjecaja na rješenje ove upravne stvari budući da se ne radi o informacijama kakve ima u vidu ZPPI, kako je to već naprijed navedeno iz čega proizlazi da ista nisu bila dužna tužitelju izrađivati iste. Također, suprotno navodima tužitelja osporeno rješenje obrazloženo je sukladno odredbi članka 98. stavka 5. ZUP-a i navedeni su potpuni i valjani razlozi koji upućuju na osnovanost odluke tuženika.

Kako je u konkretnom slučaju sporna samo primjena prava to je sud riješio spor bez rasprave.

Trebalo je stoga temeljem odredbe članka 57. stavka 1. ZUS-a odlučiti kao u izreci.

U Zagrebu 31. kolovoza 2017.

Predsjednica vijeća
Sanja Štefan, v.r.